

بررسی ارتباط خودکنترلی با عملکرد تحصیلی در دانشجویان کارآموز پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

سعیده دریازاده^۱، مریم یآوری^{۲*}، عباس تقوی اردکانی^۳، داوود خیرخواه^۴، محمدرضا شریف^۵، محمدجواد آزادچهر^۶، محدثه شفیعی پور^۷

- ۱- دکترای تخصصی، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
- ۲- دانشجوی دکترای تخصصی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
- ۳- دانشیار، گروه اطفال، مرکز تحقیقات عفونی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
- ۴- دانشیار، گروه اطفال، مرکز تحقیقات عفونی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
- ۵- استاد، گروه اطفال، مرکز تحقیقات عفونی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
- ۶- کارشناسی ارشد، گروه آمار زیستی، مرکز تحقیقات عوامل مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
- ۷- دکترای پزشکی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

Journal of Education and Ethics in Nursing, Vol.9, No.3&4, Fall & Winter 2021

چکیده:

مقدمه: خودکنترلی به عنوان زیربنای باورهای فرد، نقش اساسی در زمینه‌های گوناگون زندگی انسان به ویژه پیشرفت و عملکرد تحصیلی دانشجویان دارد. هدف این مطالعه تعیین ارتباط خودکنترلی با عملکرد تحصیلی دانشجویان کارآموز پزشکی بیمارستان شهید بهشتی دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۹۸ بود.

روش کار: این مطالعه توصیفی مقطعی با مشارکت ۱۰۰ نفر از کارآموزان پزشکی و نمونه‌گیری در دسترس انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه خودکنترلی مدل تانجی بود و برای سنجش عملکرد تحصیلی، معدل کارآموزان بررسی گردید. داده‌ها به روش توصیفی تحلیلی و با آزمون‌های تی و آزمون همبستگی پیرسون و استفاده از نرم افزار آماری SPSS16 تحلیل شد ($P \leq 0/05$).

یافته‌ها: میان خودکنترلی و مؤلفه‌های آن و عملکرد تحصیلی کارآموزان رابطه معناداری وجود داشت. ($p=0/020$) در بین کارآموزان زن نیز رابطه معناداری بین خودکنترلی و عملکرد تحصیلی گزارش شد. ($p=0/003$) همچنین در کارآموزان مجرد، رابطه معناداری بین نمره کل خودکنترلی با عملکرد تحصیلی وجود دارد و با افزایش نمره خودکنترلی، میزان عملکرد تحصیلی آنها نیز افزایش معناداری پیدا می‌کند ($p=0/021$).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که با افزایش نمره کل خودکنترلی و مؤلفه‌های آن در کارآموزان پزشکی، نمره عملکرد تحصیلی نیز افزایش معناداری می‌یابد. از آنجایی که پیشرفت تحصیلی دانشجویان گروه‌های پزشکی با سلامت جامعه ارتباط دارد، مطلوب است که دانشگاه‌ها، آموزش‌هایی را در جهت افزایش خودکنترلی دانشجویان فراهم کنند.

واژگان کلیدی: خودکنترلی، عملکرد تحصیلی، دانشجوی پزشکی

J Educ Ethics Nurs 2021;9(3&4):57-63

مقدمه

در سیستم آموزشی دارند و توجه به تربیت آنها باعث رشد و شکوفایی سیستم آموزشی خواهد شد. با این حال، همه دانشجویان وارد شده به دانشگاه نمی‌توانند استعدادهای خود را شکوفا سازند و عملکرد تحصیلی بالایی داشته باشند [۱]. یکی از

یکی از مهمترین وظایف مهم در آموزش عالی، فراهم ساختن زمینه‌ای برای توسعه و تربیت همه جانبه افراد سالم، کارآمد و مسئول برای وظایف فردی، اجتماعی و شغلی آنها است. بنابراین دانشجویان به عنوان عنصر اصلی نظام آموزشی، جایگاه ویژه‌ای

*نویسنده مسئول، نشانی: دانشجوی دکترای تخصصی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

پست الکترونیک: maryyavari52@gmail.com

تلفن تماس:

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۲/۱۶

عملکرد تحصیلی در دانش‌آموزان انجام دادند و نتایج نشان داد که بین خودپنداره تحصیلی، عزت نفس و خودکنترلی با عملکرد تحصیلی رابطه‌ی معناداری وجود دارد [۱۰].

امروزه عملکرد تحصیلی دانشجویان به عنوان شاخصی مهم برای ارزیابی سیستم‌های آموزشی و عملکرد اساتید، مورد توجه قرار گرفته است، و از سوی دیگر در دانشجویان نیز معدل تحصیلی معرف توانایی‌های علمی آنها برای ورود به دنیای کار و اشتغال و مقاطع تحصیلی بالاتر است و داشتن کنترل بر خود نیز از جمله عوامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی و موفقیت دانشجویان است. با توجه به اهمیت این موضوع و وجود شکاف اطلاعاتی در این زمینه در دانشکده پزشکی، این مطالعه با هدف بررسی ارتباط خودکنترلی با عملکرد تحصیلی کارآموزان در بیمارستان شهید بهشتی دانشگاه علوم پزشکی کاشان، صورت پذیرفت.

روش کار

این مطالعه به صورت توصیفی مقطعی انجام شد و شرکت‌کنندگان شامل کارآموزان پزشکی بیمارستان شهید بهشتی کاشان در سال ۱۳۹۸، بودند که به روش نمونه‌گیری در دسترس، انتخاب شدند و حجم نمونه با احتساب ده درصد ریزش، ۱۰۰ نفر در نظر گرفته شد. معیار ورود به مطالعه تمایل کارآموزان فعال در طول مدت مطالعه به شرکت در مطالعه و تکمیل پرسشنامه‌ها به طور کامل بود و در صورت عدم تمایل و یا ناقص تکمیل کردن پرسشنامه‌ها، از مطالعه حذف شدند.

ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه استاندارد خودکنترلی برگرفته شده از مدل تانجی است [۱۱] که شامل ۲ بعد خودکنترلی اولیه و خودکنترلی منع‌کننده می‌باشد و دارای ۳۶ سوال می‌باشد که در بعد خودکنترلی اولیه از طیف لیکرت و از سوالات مثبت استفاده شده و در بعد خودکنترلی منع‌کننده از طیف لیکرت و از سوالات منفی و معکوس استفاده شده است. روایی و پایایی این پرسشنامه در مطالعات پیشین تایید شده است [۱۱]. پرسشنامه مشتمل بر دو قسمت کلی می‌باشد: بخش نخست شامل مشخصات دموگرافیک و مشخصات فردی کارآموزان پزشکی بود و بخش دوم شامل مولفه‌های پرسشنامه و گویه‌ها می‌باشد که شامل ۳۶ گویه در دو حیطه ی خودکنترلی اولیه (۱۲ پرسش) و خودکنترلی منع‌کننده (۲۴ پرسش) می‌باشد. معیار نمردهی آن به صورت مقیاس لیکرت پنج قسمتی شامل "همیشه درمورد من صدق می‌کند تا به هیچ وجه در مورد من صدق نمی‌کند" شامل سوالات منفی و معکوس و به ترتیب از امتیاز پنج تا یک تنظیم شده است.

پایایی این پرسشنامه با استفاده از شاخص همسانی درونی و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ ($r = 0.772$) ذکر شده است [۱۱].

عوامل اثرگذار در عملکرد تحصیلی دانشجویان، عوامل روان‌شناختی می‌باشد که از مهمترین این عوامل، خودکنترلی است. خودکنترلی بیانگر میزان مطابقت ویژگی‌های رفتاری خود با شرایط و موقعیت موجود است و به صورت تفاوت‌های مهم فردی و قابل سنجش در ویژگی‌های رفتاری، ظهور می‌کند [۲]. به بیان دیگر، انعکاس تفاوت‌های فردی در تمایلات، که شکل مشخصی در مدیریت احساسات و عواطف به خود می‌گیرد، خودکنترلی، می‌باشد [۳]. خودکنترلی شامل ایجاد حالتی در درون فرد است که او را به انجام وظایفش متمایل می‌سازد، بدون آنکه عامل خارجی او را در کنترل داشته باشد [۴]. در این صورت فرد بر رفتارها، احساسات و غرایز خود، با وجود برانگیختن برای عمل، کنترل داشته باشد و زمانی را صرف فکرکردن به نتایج احتمالی می‌کند و سپس بهترین گزینه را انتخاب می‌کند [۵]. افرادی که خودکنترلی ضعیفی دارند، دائماً نا امید و افسرده اند و برای انجام فعالیت تمایلی ندارند. در حالی که افراد با مهارت زیاد خودکنترلی، می‌توانند نامالایمات را راحت‌تر پشت سر بگذارند و با کنترل احساساتشان، تصمیم صحیحی اتخاذ نمایند. هدفی که در خودکنترلی، مد نظر است، ایجاد شخصیتی سالم است که به بلوغ فکری رسیده است، در برابر انواع نامالایمتهای مقاوم است و در زندگی کاری و شخصی خود بر احساساتش کنترل دارد [۶].

بررسی پژوهش‌های مختلف در این زمینه موفقیت افرادی که خودکنترلی موثری دارند، انجام شده است. پژوهش بهرامی و همکاران که در مورد ارتباط نگرش دینی و خودکنترلی با کیفیت زندگی در دانشجویان دانشگاه قم و دانشگاه علوم پزشکی قم انجام شد، نشان داد که میان نگرش مذهبی با کیفیت زندگی و خودکنترلی همبستگی مثبت وجود دارد. از این‌رو، از نظر ویژگی‌های فردی و روان‌شناختی، ارتقاء نگرش‌های دینی می‌تواند فرآیند خودکنترلی را بهبود بخشد [۷]. در ارتباط با یادگیری و خودتنظیمی و خودکنترلی، میلر و همکاران به این نتیجه دست یافتند که اگر فراگیران احساس کنند که در انتخاب فعالیت‌های یادگیری شان محدودیتهای بیرونی اعمال می‌شود و یا در فرایند یادگیری خودشان از خودکنترلی ندارند احتمالاً هیچ وقت یاد نخواهند گرفت که از راهبردهای یادگیری استفاده کنند در نتیجه به راهبردهای خودنظم یافته و همچنین به کارگیری آن‌ها در فعالیت‌های یادگیری شان ارزش قائل نمی‌شوند [۸]. از سوی دیگر، اگر معلمان به خودنظم‌دهی فراگیران معتقد باشند نه به کنترل یادگیری آنان، در این صورت فراگیران انگیزش درونی بیشتری را از خود نشان می‌دهند و در نهایت پیشرفت تحصیلی بهتری نیز حاصل می‌شود و در یادگیری توفیق بیشتری دارند [۹]. پورنقاش تهرانی و همکاران مطالعه‌ای با هدف مشخص نمودن رابطه بین خودپنداره تحصیلی، عزت نفس و خودکنترلی با

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که میانگین خودکنترلی (نمره کل) و مؤلفه خودکنترلی اولیه در بین کارآموزان متأهل به‌طور معناداری بیشتر از کارآموزان مجرد می‌باشد ($p < 0/05$) اما میانگین خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) در بین زن و مرد، و دوگروه سنی اختلاف معناداری ندارد ($p > 0/05$). همچنین میزان عملکرد تحصیلی در بین زنان و مردان، دو گروه سنی، و مجرد و متأهل تفاوت معناداری ندارد ($p > 0/05$).

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین خودکنترلی (نمره کل) و مؤلفه خودکنترلی اولیه با عملکرد تحصیلی کارآموزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان رابطه معناداری وجود دارد ($p < 0/05$). به عبارتی با افزایش خودکنترلی (نمره کل) و مؤلفه خودکنترلی اولیه در افراد مورد مطالعه، عملکرد تحصیلی (معدل) آنها نیز افزایش معناداری پیدا می‌کند.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد در بین کارآموزان زن، رابطه معناداری بین خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) و عملکرد تحصیلی وجود دارد ($p < 0/05$)؛ به عبارتی با افزایش نمره خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) در بین کارآموزان زن، میزان عملکرد تحصیلی (معدل) آنها نیز افزایش معناداری پیدا می‌کند. همچنین در بین کارآموزان مجرد، رابطه معناداری بین خودکنترلی (نمره کل) و مؤلفه خودکنترلی منع‌کننده با عملکرد تحصیلی وجود دارد ($p < 0/05$)؛ به عبارتی با افزایش نمره خودکنترلی (نمره کل) و مؤلفه خودکنترلی منع‌کننده در بین کارآموزان مجرد، میزان عملکرد تحصیلی (معدل) آنها نیز افزایش معناداری پیدا می‌کند.

در این مطالعه نیز پایایی کل پرسشنامه $r = 0/823$ تایید گردید. همچنین پایایی پرسشنامه در دو مولفه آن به صورت زیر محاسبه شد.

$$1) \text{ خودکنترلی اولیه: } r = 0/739$$

$$2) \text{ خودکنترلی منع‌کننده: } r = 0/783$$

به منظور اندازه‌گیری عملکرد تحصیلی کارآموزان نیز معدل آنها، به عنوان ملاک عملکرد تحصیلی در نظر گرفته شد.

داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی (توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (آزمون‌های t test و همبستگی پیرسون) و از طریق نرم‌افزار SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

مجوز لازم و کد مصوب و اخلاقی (۲۶۵۷) از معاونت پژوهشی و آموزشی بیمارستان شهید بهشتی کاشان برای انجام این مطالعه (پایان نامه مقطع دکترای حرفه‌ای) کسب شد و به کارآموزان، اطمینان داده شد که اطلاعات آنها نزد محققین پژوهش محرمانه خواهد ماند و در راستای اهداف پژوهش استفاده خواهد شد.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر تعداد ۱۰۰ نفر (۶۶ درصد زن) از کارآموزان بیمارستان شهید بهشتی کاشان شرکت داشتند. ویژگی‌های جمعیت شناختی آنها در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: نمرات خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) و عملکرد تحصیلی (معدل) بر حسب متغیرهای جنس، سن و وضعیت تأهل

متغیر	خودکنترلی			عملکرد تحصیلی (معدل)
	خودکنترلی اولیه	خودکنترلی منع‌کننده	نمره کل	
جنس	زن	$38/85 \pm 6/63$	$82/73 \pm 11/19$	$14/80 \pm 0/97$
	مرد	$39/71 \pm 6/44$	$83/06 \pm 10/81$	$14/96 \pm 0/99$
مقدار p*		$0/538$	$0/887$	$0/434$
سن	کمتر (مساوی) ۲۵ سال	$39/13 \pm 6/76$	$83/36 \pm 10/76$	$14/86 \pm 1/02$
	۲۶ تا ۳۰ سال	$39/20 \pm 5/36$	$79/87 \pm 12/29$	$14/84 \pm 0/69$
مقدار p*		$0/970$	$0/259$	$0/953$
وضعیت تأهل	مجرد	$38/14 \pm 5/75$	$82/07 \pm 10/78$	$14/86 \pm 0/97$
	متأهل	$44/00 \pm 8/09$	$86/59 \pm 11/67$	$14/83 \pm 1/01$
مقدار p*		$0/001**$	$0/124$	$0/892$

آزمون تی مستقل * $p \leq 0/001$ **

جدول ۲: نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) و عملکرد تحصیلی (معدل)

عملکرد تحصیلی (معدل)		متغیر
مقدار p	ضریب همبستگی	
۰/۰۴۰*	۰/۲۰۶	خودکنترلی اولیه
۰/۰۵۷	۰/۱۹۱	خودکنترلی منع‌کننده
۰/۰۲۰*	۰/۲۳۳	خودکنترلی (نمره کل)

* $p \leq 0.05$

جدول ۳: نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) و عملکرد تحصیلی (معدل) به تفکیک متغیرهای جنس، سن و وضعیت تأهل

عملکرد تحصیلی (معدل)							متغیر
وضعیت تأهل		سن			جنس		
متأهل	مجرد	۲۶ تا ۳۰ سال	کمترا (مساوی) ۲۵ سال	مرد	زن		
۰/۰۸۵	۰/۴۳۰	۰/۱۶۸	۰/۱۹۴	۰/۲۰۷	۰/۱۵	۰/۳۱۲	خودکنترلی اولیه
۰/۹۸۱	۰/۰۰۶	۰/۲۹*	۰/۴۵۴	۰/۱۶۱	۰/۰۲۱	۰/۲۹۷	خودکنترلی منع‌کننده
۰/۴۱۸	۰/۲۱۰	۰/۲۱*	۰/۴۳۳	۰/۲۱۲	۰/۰۲۱	۰/۳۶۳	خودکنترلی (نمره کل)

- داده‌های داخل جدول به صورت "ضریب همبستگی (مقدار p)" گزارش شده است.

* $p \leq 0.05$

بحث

به نظر می‌رسد تاثیر فرهنگ نیز می‌تواند جزو عوامل موثر بر ویژگی‌های شخصیتی فراگیران باشد که در عملکرد تحصیلی می‌تواند تاثیرگذار باشد.

در تبیین اهمیت این مساله می‌توان به نقش دانشگاه، به عنوان نهادی که نقش و رسالتی عظیم در پرورش و شکوفایی استعداد و قابلیت‌های بالقوه دانشجویان بر عهده دارد، اشاره کرد. همچنین، دوره کارآموزی به لحاظ تاثیر بر کسب مهارت‌های فردی، اجتماعی و فرهنگی دانشجویان در مرحله‌های بعدی دوره پزشکی و در نهایت ایجاد پایه و اساسی استوار در توسعه و پیشرفت در رشته پزشکی و مقاطع بعدی از اهمیت بالایی برخوردار است و بی‌شک دوره کارآموزی (استیجری) از حساس‌ترین مقطع‌های تحصیلی در رشته پزشکی محسوب می‌شود. در این فرایند اساتید به عنوان عامل اصلی نظام آموزشی محسوب می‌شوند که نقشی اساسی در تسهیل فرایند یاددهی و یادگیری و عملکرد تحصیلی دانشجویان و پیشبرد تحقق هدف‌ها و رسالت‌های نظام آموزشی و اثربخشی آن ایفا می‌کنند. بنابراین، هر چه اساتید از قابلیت و توانایی بالاتری برخوردار باشند، بهتر می‌توانند نظام آموزشی را در رسیدن به هدف‌های والای خود یاری داده و کارآمدی و اثر بخشی نظام آموزشی را تامین کنند. بدین جهت لازم است تا به قابلیت حرفه‌ای اساتید بالینی به عنوان اساسی‌ترین و مهم‌ترین عنصر موفقیت دانشجویان و دست‌یابی نظام آموزشی به هدف‌های خود و آمادگی کارآموزان پزشکی، برای ورود به عرصه بالینی و دوره کارورزی و همچنین مقاطع بالاتر (دستیاری) توجه کرد.

یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد که میان خودکنترلی و پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. به نظر می‌رسد که شناسایی و بررسی خودکنترلی افراد، در توصیف چگونگی عملکرد آنها اهمیت بسزایی دارد، خصوصاً شناخت همبسته‌های آن مانند پیشرفت تحصیلی و انگیزش پیشرفت و... که می‌تواند به نحوه شکل‌گیری و عوامل موثر بر آن در دانش‌آموزان و دانشجویان کمک کند. نتایج این پژوهش با یافته‌های تانجی و همکاران [۱۱] که بیان کردند دانشجویان با خودکنترلی بالا، سازگاری روانشناختی بهتر، روابط بین فردی مطلوب‌تر و همچنین عملکرد بهتری در تکالیف مرتبط با پیشرفت تحصیلی دارند، همسو می‌باشد.

این پژوهش نشان داد که بین خودکنترلی و پیشرفت تحصیلی از نظر آماری همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج این پژوهش همچنین با نتایج پژوهش‌های خدیوی و وکیلی [۱۲]، فینی و یوسف‌زاده [۱۳] و استیونس و دانیل [۱۴] همسو می‌باشد. بر اساس نتایج این مطالعات، به نظر می‌رسد خودکنترلی از عوامل روان‌شناختی موثر بر روی پیشرفت تحصیلی می‌باشد.

در این تحقیق، از نظر جنسیت در کارآموزان زن، میان خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) و عملکرد تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. به عبارتی با افزایش نمره خودکنترلی (و مؤلفه‌هایش) در کارآموزان زن، میزان عملکرد تحصیلی (معدل) آنها نیز افزایش معناداری پیدا می‌کند. این تحقیق با پژوهش حجت پناه و همکاران [۱۵] که در آن ارتباط میانگین نمره‌های دانش‌آموزان پسر بیش از دختران می‌باشد، هم‌خوانی ندارد. با توجه به محل انجام مطالعات،

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته‌های این پژوهش و وجود تفاوت نتایج میان کارآموزان در دو جنس مرد و زن و متاهلین و مجردان در مولفه‌های خودکنترلی و نیز به دلیل اهمیت بهداشت روانی دانشجویان پزشکی که مراقبین سلامتی جامعه هستند، و از سویی دیگر پیشرفت تحصیلی دانشجویان گروه‌های پزشکی با سلامت جامعه ارتباط دارد؛ مناسب است که جامعه و دانشگاه‌ها، آموزش‌های مناسب و مستمر، در زمینه‌ی افزایش خودکنترلی دانشجویان فراهم کنند و برنامه‌هایی در جهت تقویت ارزش‌ها، هوش معنوی و شخصیتی دانشجویان، تهیه نمایند تا از این رهگذر بتوان آینده‌ای موفق و سالم جهت تربیت پزشکان ترسیم نمود. دوران دانشجویی زمان مناسبی برای آموزش خودکنترلی است، چرا که دانشجو در این زمان سؤالات فراوانی در این زمینه در ذهن می‌پروراند و پرورش معنویت و مولفه‌های خودکنترلی می‌تواند دانشجو را در توجه به تجربه‌های معنوی و به کارگیری آن در حل مسائل و درک ارزش و معنای زندگی یاری دهد. بنابراین، مطلوب است که مسئولان و برنامه‌ریزان آموزش پزشکی به این مقوله، توجه بیشتری مبذول دارند.

تشکر و قدردانی

این مطالعه حاصل پایان‌نامه دکترای حرفه‌ای پزشکی عمومی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان است.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند که در انجام این مطالعه تعارض منافی وجود ندارد.

محدودیت‌ها

این مطالعه خودکنترلی با عملکرد تحصیلی را فقط در کارآموزان پزشکی در یک بیمارستان آموزشی بررسی نموده است. با این حال، به نظر می‌رسد صرف نظر از رشته تحصیلی فراگیران، خودکنترلی عاملی روان‌شناختی است که تأکید بر آن و فراهم نمودن آموزش‌هایی در این زمینه در تربیت فراگیران علوم پزشکی که در آینده شغلی خود با جان انسانها در ارتباطند، موثر باشد.

کد اخلاق

این مطالعه حاصل پایان‌نامه دکترای حرفه‌ای پزشکی عمومی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان با کد مصوب پژوهانه ۲۶۵۷ است.

پیشنهادات

به نظر می‌رسد دوره‌های توانمندسازی اساتید در این زمینه مفید باشد. همچنین، پیشنهاد می‌شود که با استفاده از تغییر ساختار کلاس به روش‌های تدریس با رویکردهای مشارکتی، بر دادن کنترل به دانشجویان و کاهش رویدادهای نامطلوب، گام برداریم. از سوی دیگر، آموزش خودکنترلی در دانشجویان با استفاده از الگو نقش بالینی به صورت یک فرد مسئولیت‌پذیر و کاردان می‌تواند مناسب باشد. مطلوب است که با آگاه‌سازی دانشجویان در زمینه نقش خودکنترلی در عملکرد تحصیلی و سایر فعالیت‌های فردی و اجتماعی، انگیزه‌ای برای توجه و ارتقای این امر مهم در آنها ایجاد نماییم و سمینارهای آموزشی با هدف روابط بین فردی مثبت و خودکنترلی و بهبود عملکرد تحصیلی و شغلی، ارائه نماییم.

References:

1. Naderi F, asghari P, Roshani KH, Mehriadriani M. [The relationship between spiritual intelligence, emotional intelligence and life satisfaction among senile in ahwaz city]. New findings in psychology 2009; 5(13): 127-138. [Persian].
2. Kreitner, R., Kinicki, A., & Buelens, M. (2002). Organizational behaviour. London, UK: McGraw Hill.
3. Snyder, M. Self-monitoring of expressive behavior. Journal of Personality and Social Psychology 1974; 30(4): 526-537.
4. Alvani SM, Danaei Fard H. Speeches on philosophy, theory of government agencies. First Edition. Saffar publications. [Persian]
5. Friese M, Hofmann W. Control me or I will control you: Impulses, trait self-control, and the guidance of behavior. Journal of Research in Personality 2009 ;43(5): 795-805.
6. Manee FM, Khoiee SA, Eghbal MK. Comparison of the efficiency of self-awareness, stress management, effective communication life skill trainings on the social and academic adjustment of first-year students. Research in Psychology and Behavioral Sciences 2015; 3(2): 18-24.
7. Bahrami S, Heidari M, Hamta A, Heidari A. Relationship of Religious Attitude and Self-control with Quality of Life among the Students of University of Qom and Qom University of Medical Sciences: A Path Analysis. Health, Spirituality and Medical Ethics 2019; 6(2): 2-9.
8. Miller RB, Behrens JT, Greene BA, Newman DE. Goals and perceived ability: Impact on student valuing, self-regulation, and persistence.

- Contemporary Educational Psychology 1993; 18(1): 2-14.
9. Kaplan A, Middleton MJ, Urdan T, Midgley C. Achievement goals and goal structures. Goals, goal structures, and patterns of adaptive learning 2002; 13: 21-53.
 10. pornaghash tehrani S, fadavi ardakanni E, nasri taj abadi M. Predicting academic performance in terms of self-concept, self-esteem and self-control in elementary students. Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ) 2017; 6(2):79-102. [Persian]
 11. Tangney JP, Baumeister RF, Boone AL. High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. Journal of personality 2004; 72(2): 271-324.
 12. Khadivi A, Vakili MA. A Survey of relationship between achievement motivation, locus of control, self-concept and high school first grader science students academic achievement the five regions of Tabriz 2011: 45-66. [Persian]
 13. Fini AA, Yousefzadeh M. Survey on relationship of achievement motivation, locus of control and academic achievement in high school students of Bandar Abbas (Iran). Procedia-Social and Behavioral Sciences 2011; 30: 866-70. [Persian]
 14. Daniels RL, Stevens JP. The interaction between the internal—external locus of control and two methods of college instruction. American Educational Research Journal 1976; 13(2): 103-13.
 15. hojjatpanah H, amani Z, talepasand S. The relationship between self-control and moral judgment on the academic achievement of fifth grade students. erj 2018; 5(36): 74-91. [Persian]

 Original Article

Investigating the relationship between self-control and academic performance in medical clerkships of Kashan University of Medical Sciences

Saeideh Daryazadeh¹, Maryam Yavari^{2*}, Abbas Taghavi Ardakani³
Davood Kheirkhah⁴, Mohammad Reza Sharif⁵, Mohammad Javad Azadchahr⁶
Mohadeseh Shafieipoor⁷

Received: 2020/05/5

Revised: 2020/08/5

Accepted: 2020/09/11

1. Ph.D, Medical Education Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran
2. Ph.D, candidate, Medical Education Development Research Center (EDC), Kashan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran
3. Associate professor, Department of Pediatric, Infectious Diseases Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
4. Associate professor, Department of Pediatric, Infectious Diseases Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
5. Professor, Department of Pediatric, Infectious Diseases Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
6. MSc, Department of Biostatic, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
7. General Medicine, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

Journal of Education and Ethics in Nursing, Vol.9, No.3&4, Fall & Winter 2021

J Educ Ethics Nurs 2021;9(3&4):57-63

Abstract:

Introduction:

Self-control, as the foundation of individual beliefs, plays a key role in various areas of human life, especially the progress and academic performance of students. The aim of this study was to determine the relationship between self-control and academic performance of medical interns in Shahid Beheshti Hospital of Kashan University of Medical Sciences in 2019.

Materials and Methods:

This descriptive cross-sectional study was performed with the participation of 100 medical clerkships and available sampling. Data collection tool was a self-regulatory questionnaire of Tangney model and to evaluate academic performance, the average of clerkships was examined. Data were analyzed using t-test and Pearson correlation test and SPSS16 statistical software. ($P \leq 0.05$).

Results:

There was a significant relationship between self-control and its components and the academic performance of clerkships. ($p=0.020$) Among female clerkships, a significant relationship between self-control and academic performance was reported. ($p=0.003$) Also, in single clerkships, there is a significant relationship between total self-control score and academic performance, and with increasing self-control score, their academic performance rate also increases significantly. ($P=0.021$)

Conclusion:

The results showed that with increasing the total score of self-control and its components in medical clerkships, the score of academic performance also increases significantly. Since the academic achievement of medical students is related to public health, it is desirable that universities provide training to increase students' self-control.

Keywords: Self-Control, Academic Performance, Medical Student

* Corresponding author Email: maryyavari52@gmail.com